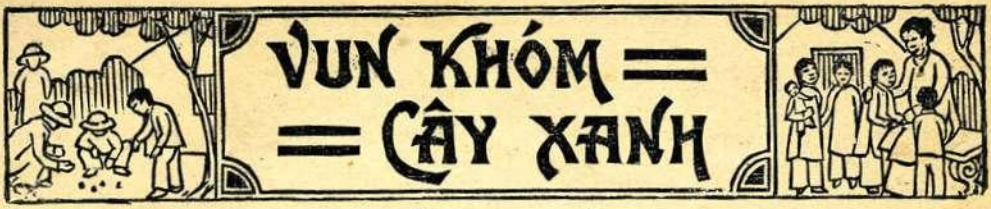

ĐỒNG-HỒ

«Kia, hiện nay là thì thuận-tiện; kia, hiện nay là ngày cứu-rỗi»
(II Cô-rinh-tô 6 : 2)

KHI đồng-hồ mới từ sở làm đồng-hồ mà ra thì nó mới và trọn-vẹn. Song le khi sau nó bị hư ở trong và không thể gọi là trọn-vẹn nữa, và nó chẳng giúp ích cho ai cả. Trái lại, nó xui-khiến cho nhiều người phải bị bối-rối và thiệt-hại lắm.

Một ngày kia, có một người đương đi đến phòng giấy làm việc, ngước mắt lên xem đồng-hồ, thấy chỉ là tám giờ, nên, vì tưởng còn thì-giờ nhiều, va đi thăm chơi trong cả một giờ. Song khi tới phòng giấy rồi thì ông chủ giận vì va đến trễ lắm, nên thả (đuổi) đi liền. Cớ sao va đi trễ như vậy? Vì đồng-hồ đã chỉ láo, thay vì chỉ chín giờ thì nó chỉ tám giờ. Tội-nghiệp thay cho người đó! Có một người khác được tờ giây-thép biểu ông về nhà liền vì bà thân đau nặng; song vì đồng-hồ chỉ không đúng nên ông đi trễ xe lửa, thành ra bà già phải qua đời mà không thể thấy mặt con yêu-dấu của mình.

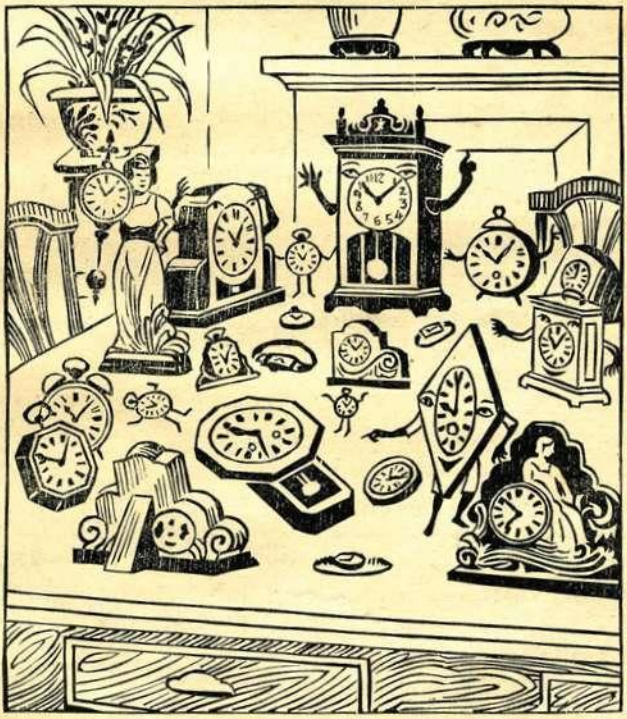

Lạ quá! Đồng-hồ mọc chơn, tay, mắt, miệng!

Đồng-hồ như thế, chúng tôi phải đối với nó thể nào? Có lẽ mấy em trả lời: «Phải sửa nó chớ!» Thôi! Tôi sẽ chùi nó cho thiệt bóng láng rồi có lẽ nó chạy tốt như thường. Không được sao? Vậy, tôi sẽ vặn cây kim nó mỗi giờ để nó chạy kịp các đồng-hồ khác. Cũng không được sao? Vậy, có lẽ nếu tôi để nó trong một chỗ sang-trọng nơi phòng rước khách thì người ta sẽ kính-trọng nó là có giá-trị lắm chớ? Uả! Các em trả lời: «Không được đâu.» Như thế thì chắc là các em hiểu rằng phải đem đồng-hồ đến thợ sửa đồng-hồ mới được.

Nhưng mà muốn sửa đồng-hồ thì phải đem nguyên đồng-đồ cho thợ sửa mới được, chớ đừng làm như một người khờ kia, khi thấy hai cây kim

không chạy nữa thì hỏi người ta mình phải làm sao cho nó chạy như trước. Họ trả lời rằng trong làng kia có thợ biết sửa đồng-hồ cho chạy được. Vậy, anh ta tháo hai cây kim ra, đem đến nhà thợ sửa đồng-hồ mà nói rằng: «Hai cây kim nầy bấy lâu nay cứ chạy tốt lắm mà bây giờ nó không chịu chạy nữa, xin anh sửa giùm.» Anh thợ hỏi đồng-hồ ở đâu, thì anh ta trả lời rằng nó còn ở nhà; mà khi anh thợ nói rằng phải có đồng-hồ mới sửa được thì anh ta nói rằng: «Không phải đâu; đồng-hồ nó tốt, chỉ có hai cây kim nầy không chịu chạy mà thôi, chớ đồng-hồ không có sao hết.» Anh thợ phải lấy sự nhịn-nhục mà cắt nghĩa lâu lắm thì anh ta mới hiểu rằng sở-dĩ hai cây kim không chạy là vì dây thiều ở trong đồng-hồ bị đứt rồi và phải mua một cái mới.

Làm sao tôi nói ví-dụ về đồng-hồ cho các em? Ấy là vì các em và tôi giống như nó nhiều lắm. Đều thứ nhứt, khi Đức Chúa Trời dựng nên chúng tôi thì chúng tôi là trọn-vẹn cũng như đồng-hồ đó. «Đức Chúa Trời thấy các việc Ngài đã làm thật rất tốt-lành» (Sáng-thế Ký 1 : 31). Vậy các em thấy rằng tổ-phụ loài người khi ban đầu là tốt lắm, song le khi sau thì họ mất sự tốt đó mà trở nên hư cũng như đồng-hồ vậy. Sở-dĩ loài người trở nên hư là vì họ đã phạm tội cùng Đức Chúa Trời. Bắt đầu từ lúc đó thì mỗi người sanh ra trong thế-gian đều có tội hết. «Kìa, tôi sanh ra trong sự gian-ác, mẹ tôi đã hoài-thai tôi trong tội-lỗi» (Thi 51 : 5). Thế thì các em và tôi cũng là người có tội-lỗi.

Vậy, ta phải làm thể nào cho khỏi địa-vị đáng buồn nầy? Có lẽ nếu chúng tôi bỏ những thói quen không xứng-đáng, mặc áo sạch cùng làm bạn với những người tử-tế thì chúng tôi sẽ trở nên tốt không? Tôi nghĩ rằng làm như thế chẳng khác nào tôi chùi đồng-hồ để mà làm cho nó chạy. Chúng tôi phải bắt-chước mấy người đã tin Chúa rồi không? Không được, vì tội-lỗi cũng còn ở trong lòng chúng tôi. Có lẽ nếu chúng tôi cất một cái nhà lầu trong đường sang-trọng mà ở, rồi đi nhà giảng thường thì tự-nhiên chúng tôi sẽ trở nên tốt không? Chắc là không, vì đồng-hồ dầu ở trong nơi sang-trọng, trong phòng rước khách mà cũng còn hư, thì chúng tôi dầu ở giữa người sang-trọng tử-tế mà cũng còn tội-lỗi ở trong lòng.

Đối với lòng tội-lỗi của chúng tôi thì chỉ có một đều mà làm thôi, ấy là phải đem lòng đến cùng Đức Chúa Jêsus-Christ, là Đấng biết lòng chúng tôi. «Thật chỉ một mình Chúa biết lòng của con loài người» (I Vua 8 : 39). Và Chúa dạy chúng tôi rằng cái lòng của loài người ở trong một địa-vị rất là nguy-hiểm (coi Giê-rê-mi 17 : 9 và Ma-thi-ơ 15 : 19). Các em suy-nghĩ sao? Lòng chúng tôi xấu lắm không? Thiệt ô-uế lắm và cần phải sửa nó mới được.

Mà giả như đồng-hồ nầy không chịu cho sửa thì thế nào? Chắc là nó sẽ bị bỏ ra thùng rác mà thôi. Chúng tôi cũng vậy, nếu chúng tôi không cho phép Chúa Jêsus cất tội-lỗi ra khỏi lòng chúng tôi thì khi qua đời chúng tôi sẽ phải bị bỏ ra một nơi mà Kinh-Thánh gọi là địa-ngục, là chỗ có hồ lửa và diêm cháy bừng bừng.

Song tôi dám chắc rằng các em muốn Chúa Jêsus cất khỏi lòng mình những đều ghê-gớm xấu-xa đó, có phải không? Hỡi các em, Chúa Jêsus hiện có ở đây bây giờ, và nếu các em cho phép thì Ngài vui-vẻ rửa lòng cho các em trở nên sạch-sẽ đẹp lòng Ngài luôn. Đối với tội-lỗi của chúng tôi thì Chúa sẽ làm thế nào? (coi Mi-chê 7 : 19 và Thi-thiên 103 : 12). Rồi sau chúng tôi sẽ đứng trước mặt Ngài như là người công-bình (Coi II Cô-rinh-tô 5 : 17).

Khi các em đã tin Chúa rồi thì có thể nhờ đồng-hồ nầy mà dạy-dỗ thêm những đều quí nữa : (1) Thì-giờ ngắn-ngủi (I Cô-rinh-tô 7 : 29). (2) Giờ Chúa Jêsus tái-lâm không ai biết chắc

(Ma-thi-ơ 24: 36, 42, 43, 44). (3) Cho nên chúng tôi phải thức dậy để lo nên thánh (Rô-ma 13: 11), và lợi-dụng thì-giờ mà đi làm chứng về đạo (Ê-phê-sô 5: 16).—*Bà P. E. Carlson, Mỹ-tho, Nam-kỳ.*

LỚP ẤU-TRĨ ĐỐI VỚI NGƯỜI THƯỢNG-DU

Lời tòa soạn. — Bổn-báo nhận được bài dưới đây của cô Nguyệt-Dung ở Cao-lãnh, xin cứ nguyên-văn đăng báo, mong rằng bạn trẻ chú-ý đến.

RẤT tạ ơn Chúa, trải qua năm rồi Chúa ban phước cho lớp Ấu-trĩ tại chi-hội Cao-lãnh rất nhiều. Trong lớp học cả thảy là 40 nam nữ học-sanh. Về sự học Kinh-Thánh thì Chúa đã ban ơn được tấn-tới luôn. Tuy chúng tôi còn thơ-ấu, song le chị em mỗi người đều hết lòng muốn lo công-việc Chúa tùy sức mình, cho nên mặc kệ cho ngọn gió kinh-tế cứ thổi mạnh, chúng tôi cũng chẳng nao lòng. Chúng tôi hết sức nhín-nhúc số tiền hàng bánh để dâng cho Chúa, đến cuối năm cũng được một số tiền nhỏ 5$50. Chúng tôi nhờ ơn Chúa giục-giã lòng, nên hết thảy nam nữ học-sanh đều vui lòng tình-nguyện dâng cả số tiền mọn nầy để giúp-đỡ công-việc Chúa cho người thượng-du 4$00 và tàu Tin-Lành 1$50.

Chúng tôi được ơn Chúa thúc-giục, sốt-sắng lo cho nhà Chúa bao nhiêu, thì chúng tôi mong rằng quí chị em trong các trường Chúa-nhựt khắp ba kỳ cũng lưu-tâm đến công-việc Chúa giữa vòng người Mọi... Ôi! Nhắc đến người Mọi, chúng tôi không khỏi đau lòng... Hỡi qui chị em! Chúng ta dành ăn sung mặc sướng, tổ-chức nhiều cuộc vui chốc-lát, phí tiền tốn của một cách vô-ích sao? Chắc chúng ta không đành vậy. Kìa, chị em hãy nhướng mắt lên, nhìn xa ra một tí nữa thì sẽ thấy còn biết bao linh-hồn của người Mọi, Mường, Thổ, Thái... đang đắm-chìm trong biển tội. Kể ra có mười mấy chi-phái dã-man chưa biết Đức Chúa Jêsus là Cứu-Chúa, chỉ lo thờ hình-tượng tà-thần, ăn dơ, ở bẩn, lẫn-lộn cùng rắn rít chốn núi hang lạnh-lùng, ăn không no, mặc không ấm, mền trời, chiếu đất, thân-thể đành chịu cơ-hàn khốn-khổ, linh-hồn há dễ khỏi chìm-trôi? Nghe qua nông-nỗi ấy, chúng ta có xót dạ đau lòng chăng? Trước cảnh-tượng rất đáng thương-tâm ấy, chúng ta có đành lòng điềm-nhiên tọa-thị, mặc ai chết mất chăng?

Nếu chúng ta không nỡ, thì phải làm sao? Chị em ơi! Hãy khuyên nhau kẻ ít người nhiều, cùng nhau hiệp một, lo giúp-đỡ cho phần tài-chánh giữa cuộc giảng Tin-Lành ở miền thượng-du để khỏi thiếu-hụt. Đó là chức-vụ Chúa giao cho chúng ta vậy. Vả lại, chúng ta đều là kẻ mắc nợ tình yêu-thương (Rô-ma 1: 14, 15). Xin đừng trì-huỡn, e khi Chúa trở lại, máu oan-hồn của người thượng-du sẽ đổ lại trên chúng ta chăng. Chúng tôi rất thành-thật ước-ao qui chị em trong các trường Chúa-nhựt để ý đến công-việc Chúa ở miền lâm-sơn cùng-cốc. Đều cần-yếu là giúp-đỡ phần tài-chánh tùy sức của mỗi người. Rất mong thay! —*Thay mặt cho học-sanh lớp Ấu-trĩ: Nguyệt-Dung.*

MƯỜI ĐIỀU-RĂN BẠN TRẺ PHẢI GIỮ

1. Sáng dậy sớm cầu-nguyện.
2. Say-mê đọc Lời Chúa.
3. Soi sáng cho Chúa ở mọi nơi.
4. Sợ sa vào bẫy tội-ác.
5. Suy-nghĩ mọi sự tốt-lành.
6. Siêng-năng học-tập trong trường.
7. Sẵn-sàng giúp ích kẻ khác.
8. Sống động, hưởng hết tuổi trẻ.
9. Suốt ngày tươi-cười, vui-vẻ.
10. Sung-sướng vì làm sự khó.—T.K.B.

MỘT BỨC THƠ NGỎ

Hà-nội, ngày.....

Cùng các em yêu-dấu trong Đức Chúa Jêsus-Christ,

Thưa các em,

Anh rất lấy làm hân-hạnh được ông Chủ-nhiệm Thánh-Kinh Báo cho phép anh được gặp các em mỗi tháng một kỳ.

Trước hết xin kính chào các em, sau anh muốn tỏ cùng các em mục-đích của anh về phần nhi-đồng là thế nào.

Anh có ý giúp các em trong giờ giải-trí :

Soạn hay lược-dịch các truyện vui, có ích, có liên-can đến đời sống của chúng ta đối với Chúa.

Bày các trò chơi hiệp với tánh-tình và sức khỏe.

Đoán những bài tính đố kỳ-khôi.

Dạy các em vẽ, làm những đồ dùng nhỏ và đồ chơi có ích không mất tiền mua, v. v...

Anh ước-ao các em cũng nên dự phần vào việc đó, hoặc nghĩ được truyện hay, mới, các trò vui lạ, thì gởi giấy cho anh biết, sẽ lần-lượt nhờ ông Chủ-nhiệm đăng lên báo.

Anh sẽ đặt những giải thưởng bằng kinh, sách, tranh, ảnh, v. v. cho các em nào giải-đáp được những kỳ thi giải-trí (khi nào thi anh sẽ báo trước).

Thôi, kính chào các em, xin bắt tay các em khắp lượt và mong Chúa ban ơn cho các em về mọi việc.

Kính thơ,

Nguyễn-ngọc-Chân
Hội Tin-Lành
1, Phố Nguyễn-Trãi, Hà-nội.

ĐỐ CHỮ

Các em dùng chữ trong vần Quốc-ngữ A. B. C... xếp thành tên một sách trong Kinh-Thánh Cựu-Ước vào cái hình dưới nầy. Tùy các em muốn viết ngang hay dọc, miễn là mỗi ô vuông phải viết một chữ sau có thể đọc chiều nào cũng thành tên sách ấy được.

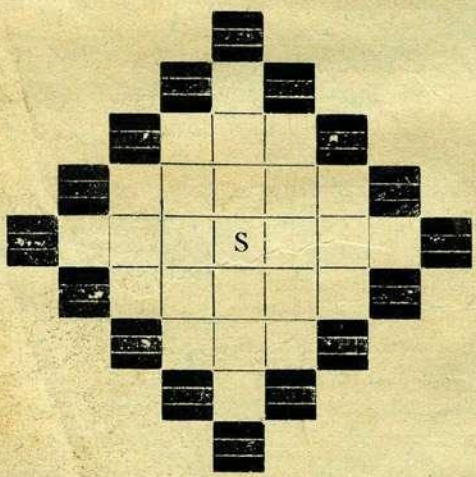

Bước đầu tất hơi khó cho các em, nên anh xin tìm giúp các em một chữ trong tên sách ấy. Các em giở mục-lục Kinh-Thánh, xem tên các sách, hễ thấy tên sách nào có 7 chữ và chữ đầu trong tiếng thứ hai là «S» thì các em có thể đoán phỏng được tên sách ấy là gì. Thí-dụ chữ đầu của tiếng thứ nhì tên sách Sáng-Thế Ký là chữ «T.» Sau các em lấy tên sách ấy viết thử vào hai hàng ô dài nhứt (ngang và dọc), hễ thấy không thừa không thiếu là chính tên sách ấy rồi. Sau hết các em lại dùng chữ trong tên sách mà các em mới tìm được đó viết kín vào các ô kia. Xin nhớ phải xếp lại cũng đúng tên sách em vừa mới tìm được, nhưng lần nầy các em không lấy làm lạ, sao không thể viết cả câu được, là vì về chiều ngang chiều dọc, có hàng chỉ có 3 ô, 5 ô... Phải dùng cả dấu.

Mong các em cố làm thử và phải tinh ý mới được. Kỳ sau sẽ có giải-đáp.—*Nguyễn-ngọc-Chân.*